

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoP/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2720201286
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2720201286.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudcov: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Peter Duman, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: V. W., nar. XX.X.XXXX, t. č. v Krízovom centre v Rakúsku, v konaní zastúpeného procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, so sídlom Senica, Vajanského 17/1, dieťa rodičov: matka R. W., nar. XX.XX.XXXX, adresa N. X/X, XXXX R., Rakúsko a nevedeného otca, o návrhu navrhovateľky V. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX na vydanie neodkladného opatrenia a o návrhu na zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Skalica č. k. 9P/68/2020-29 zo dňa 4.11.2020, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. vyhlásil, že nemá právomoc na konanie vo veci o nariadenie neodkladného opatrenia a vo veci zverenia maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti; výrokom II. konanie o vydanie neodkladného opatrenia a konanie o zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti zastavil a výrokom III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 2 ods. 1 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), § 161 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ust. čl. 1 ods. 1 písm. b), ods. 2, čl. 8 ods. 1, čl. 13 ods. 1, čl. 17, čl. 20 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (ďalej len „nariadenie“) a vecne tým, že navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala zverenia maloletého V. do svojej náhradnej osobnej starostlivosti a tiež podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Zo Správy z prešetrenia pomerov od ÚPSVaR Skalica zo dňa 28.10.2020 mal súd preukázané, že maloletý V. sa narodil v Rakúsku v tom čase maloletej matke R. W., nar. XX.XX.XXXX. Otec nie je v rodnom liste uvedený. Maloletý V. bol zverený rakúskym súdom do starostlivosti pani Z. W., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XXX a toho času sa nachádza v krízovom centre v Rakúsku, kde bol presunutý hneď po opustení nemocnice, pričom sa tam nachádza doteraz, a to z dôvodu zlého zdravotného stavu, keďže potrebuje byť nepretržite napojený na monitor. Pani Z. W. sa snaží vybaviť monitor, aby mohla maloletého V. previesť na Slovensko. Uvedenú situáciu však zhoršuje nepriaznivá epidemiologická situácia (šírenie ochorenia COVID-19).

3. Súd prvej inštancie vzhľadom na okolnosti prípadu pristúpil k preskúmaniu svojej právomoci vo veci konať a rozhodnúť. Vzhľadom na to, že sa maloletý V. narodil v Rakúskej republike, pričom na území tohto štátu sa nachádza nepretržite až doteraz, na území Slovenskej republiky sa nikdy nenachádzal,

príčom tu nemá trvalý pobyt ani bydlisko, dospel súd prvej inštancie k záveru, že nemá právomoc vo veci konať a rozhodnúť, nakoľko maloleté dieťa má obvyklý pobyt v Rakúskej republike, z ktorého dôvodu v súlade s čl. 17 nariadenia vyhlásil, že nemá právomoc konať jednak vo veci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj vo veci samej o zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Súd nemal preukázanú ani podmienku naliehavosti prípadu v zmysle čl. 20 nariadenia, ktorý by zakladal právomoc súdu rozhodnúť neodkladným opatrením, hoci vo veci samej by právomoc podľa nariadenia nebola daná. Nedostatok právomoci súdu je neodstrániteľná prekážka konania, a preto súd v zmysle ustanovenia § 161 ods. 2 CSP konanie o nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj konanie vo veci samej zastavil.

4. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

5. Proti tomuto uzneseniu podala v celom jeho rozsahu odvolanie navrhovateľka, v ktorom dôvodila, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Neboli doložené žiadne dôkazy, z akého dôvodu sa maloletý V. nachádza v krízovom centre, keď bol prepustený z nemocnice. Navrhovateľka predložila uznesenie, kde je jasne napísané, že bol maloletý zverený na Slovensko, kde je jeho obvyklé bydlisko. Ak Z. W. nespĺnila prihlásenie mal. V., malo sa riadne prešetriť z akého dôvodu tak učinila a nechala mal. V. v krízovom centre, ktoré má v starostlivosti deti určené na pestúnsku starostlivosť a adopciu. Tiež nebolo nijako dokázané, že mal. V. musí byť neustále monitorovaný, ak by to bolo tak, nebol by prepustený z nemocnice. Navrhovateľka pripája fotografiu, ktorá bola zverejnená dňa 15.9.2020 na soc. sieti Facebook na profile Z. W., kde drží maloletého V. bez akéhokoľvek prístroja a monitoringu. Ide o hazard so životom mal. V. a napísať len to, čo jedna pani povedala, je neprofesionálny prístup súdu. Tvrdenie Z. W., že zaisťuje monitor, nie je podložené žiadnym dôkazom a epidemiologická situácia je len výhovorka. Matka mal. V. R. W., bola zverená do starostlivosti navrhovateľky, a preto navrhovateľka žiada aj o zverenie mal. V., aby rodina zostala spolu. Bolo urobené šetrenie o bytových podmienkach ÚPSVaR v Skalici na žiadosť súdu, ale nič viac súd na prešetrenie nežiadal. Navrhovateľka zaslala na súd číslo krízového centra, malo teda byť všetko overené, hlavne to, či tam mal. V. musí byť a tiež, či boli prešetrené podmienky Z. W., ktorá poberá plný dôchodok, nemá príjem a nezvláda výchovu svojich dvoch detí, ako sa teda bude starať o mal. V.. Súd má vždy v prvom rade brať ohľad na potreby dieťaťa a chrániť jeho práva. V tomto Z. W. zlyhala, nakoľko neoznámila skutočnosť o zverení mal. V. do svojej starostlivosti a tiež zlyhal súd pri vykonaní dokazovania a tým nesprávne rozhodol. Navrhovateľka má za to, že podala dosť dôkazov na to, aby súd mohol rozhodnúť a mal právomoc rozhodnúť. Preto podáva odvolanie a žiada o riadne posúdenie na základe relevantných dôkazov.

6. Matka maloletého odvolací návrh nepodala. K doručenému odvolaniu navrhovateľky podala písomné vyjadrenie v ktorom uviedla, že nesúhlasí so zverením maloletého V. do náhradnej osobnej starostlivosti pani V. F., s ktorou má dlhodobu negatívny vzťah, táto matku neustále ohovára, prenasleduje ju, aj jej rodinu. Matka poukázala na to, že už je plnoletá. Navrhovateľka niekoľkokrát žiadala o matku, jej deti aj jej súrodencov. Týmto spôsobom dúfa v zlepšenie svojej finančnej situácie. Dom v ktorom navrhovateľka žije je v exekúcii. Navrhovateľka má ďalšie exekúcie, ktoré neplatí, preto pracuje v zahraničí, aby sa vyhla zrážkam zo mzdy. V dome je zanedbaná hygiena, bol u nich preukázaný svrab. Otec navrhovateľky bol dokonca hospitalizovaný a v dome bola urobená dezinfekcia. Navrhovateľka má psychické problémy, inak si matka nedokáže vysvetliť neustále útoky navrhovateľky na jej rodinu. Navrhovateľka matku rasisticky uráža, pretože mal. V. má otca z Iraku a tiež súrodenci matky majú otca z Pakistanu. Matka uviedla, že naplno dôveruje svojej tete Z. W., preto navrhla súdu v Rakúsku, aby bol V. zverený do jej starostlivosti. Naplno sa synovi venuje a aj jej dve deti ho majú radi. Sú s matkou v každodennom kontakte. Matkin zdravotný stav nebol dobrý a neumožnil jej sa starať o mal. V.. Matka matky má tiež malé dieťa a V. potrebuje neustálu starostlivosť. Tvrdenie navrhovateľky nie je opodstatnené, pretože maloletý musí byť monitorovaný najmenej do 1 roku, ale hodinu môže byť bez monitoru, čo je aj napísané v správe rakúskej nemocnice, kde sa narodil a bol hospitalizovaný, až do prepustenia ku krízovej mame. Bol u krízovej mamy dovtedy, než nadobudol právomoc rozsudok o náhradnú osobnú starostlivosť Z. W.. Matka uviedla, že navrhovateľku nepovažuje za svoju rodinu a výhradne nesúhlasí, aby bol maloletý zverený do jej starostlivosti a žiada, aby syn zostal v starostlivosti tety Z. W..

7. Procesný opatrovník odvolací návrh nepodal, k odvolaniu matky sa písomne nevyjadril.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 357 písm. a/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP.

9. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného rozhodnutia, jeho odôvodnenie a navrhovateľkou uplatnenú odvolaciu argumentáciu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie postupoval správne, keď vo veci návrhu navrhovateľky na zverenie maloletého V. a o nariadenie neodkladného opatrenia vyhlásil, že nemá právomoc konať a rozhodnúť a konanie zastavil a v závislosti na tom rozhodol aj o trovách konania.

10. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre rozhodnutie o uplatnenom nároku navrhovateľky a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na správne a v relevantnom vyčerpávajúce odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozhodnutia. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa už iba nasledovné:

11. V predmetnej právnej veci sa navrhovateľka podaným návrhom domáhala zverenia mal. V. do svojej náhradnej osobnej starostlivosti, pričom zároveň žiadala, aby súd rovnako neodkladným opatrením zveril maloletého do jej náhradnej osobnej starostlivosti. Z podaného návrhu vyplýva, že maloletý V. sa narodil v Rakúskej republike, jeho matka, ktorá je už t. č. plnoletá, žije v Rakúsku, otec dieťaťa nie je známy. Navrhovateľka žiadala maloletého zveriť do svojej náhradnej osobnej starostlivosti z dôvodu, že aj v tom čase maloletá matka dieťaťa, bola zverená do jej náhradnej osobnej starostlivosti, pričom navrhovateľka mala za to, že pani Z. W., ktorej bol maloletý zverený rozhodnutím súdu v Rakúsku, nie je schopná sa o mal. V. postarať. Z pripojených listín vyplýva, že maloletý V. má rakúsky rodný list, pričom rozhodnutím súdu v Rakúsku gz. 36 Ps 113/20g-14, bol maloletý V. zverený do opatrovníctva p. Z. W., nar. XX.X.XXXX. Maloletý V. podľa vyjadrenia procesného opatrovníka, matky a p. Z. W., od svojho narodenia nikdy na území Slovenskej republiky nežil. Hoci poručníčka maloletého p. Z. W. má evidované bydlisko na území SR, maloletý na území SR zatiaľ nebýval, od narodenia žije iba v Rakúsku. Navyše matka maloletého je už plnoletá a tiež sa zdržiava na území Rakúskej republiky.

12. Odvolací súd navyše zistil, že maloletý V. ani zatiaľ nie je evidovaný v registri obyvateľov SR ako slovenský štátny občan.

13. Je teda zrejmé, že v danom prípade sa jedná o vec starostlivosti súdu o maloleté dieťa s cudzím prvkom, v ktorom prípade bol súd prvej inštancie v súlade s ust. § 161 ods. 1 CSP povinný skúmať danosť základnej procesnej podmienky konania, a to otázku právomoci súdu Slovenskej republiky v danej veci konať a rozhodovať, na ktorú je vzhľadom na obvyklý pobyt maloletého dieťaťa, potrebné aplikovať Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 2201/2003 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000.

14. Podľa čl. 8 ods. 1 cit. nariadenia, súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.

15. Podľa čl. 17 nariadenia, ak sa začalo konanie na súde členského štátu vo veci, v ktorej podľa tohto nariadenia nemá právomoc konať, a ktorá patrí podľa tohto nariadenia do právomoci súdu iného členského štátu, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

16. Podľa čl. 20 ods. 1 nariadenia, v naliehavých prípadoch nebránia ustanovenia tohto nariadenia súdom členského štátu prijať predbežné opatrenia, vrátane ochranných opatrení, s ohľadom na osoby alebo majetok v tomto štáte, ktoré sú dostupné podľa práva tohto členského štátu, aj keby podľa tohto nariadenia mal právomoc rozhodovať vo veci samej súd iného členského štátu.

17. Podstatným pre určenie právomoci súdu členského štátu EÚ, je v danom prípade obvyklý pobyt maloletého dieťaťa. Nie je pritom podstatný trvalý pobyt, ktorý má len evidenčný charakter, ale skutočný dlhodobý pobyt maloletého dieťaťa v niektorom z členských štátov EÚ. Obvyklý pobyt maloletého V. je v danom prípade na území Rakúskej republiky, kde sa maloletý narodil a kde dosiaľ žije on aj jeho matka. Maloletý doteraz nikdy nežil na území Slovenskej republiky. Rozhodnutím rakúskeho súdu bol pritom zverený do poručníctva p. Z. W.. Nie je pritom podstatné, aké evidované bydlisko má p. Z. W., ale to, kde sa maloletý aktuálne skutočne nachádza, a to je na území Rakúskej republiky. V SR navyše maloletý zatiaľ ani nie je evidovaný ako jej občan.

18. Podľa odvolacieho súdu, zhodne s názorom súdu prvej inštancie, sa v danom prípade ani nejedná o prípad, kedy by mal súd rozhodovať o prijatí predbežného opatrenia podľa čl. 20 ods. 1 nariadenia, keďže nezistil, že by maloletému bezprostredne hrozila nejaká ujma, alebo že by o neho nebolo postarané. Maloletý V. bol rozhodnutím rakúskeho súdu zverený do starostlivosti Z. W.. Navyše medzitým nadobudla plnoletosť jeho vlastná matka. Zdravotný stav maloletého je pod dohľadom krízového centra.

19. Argumenty navrhovateľky, že matka maloletého a p. Z. W. nie sú spôsobilé sa o maloletého postarať, nateraz preukázané nie sú. V prípade, že navrhovateľka napriek vyššie uvedeným skutočnostiam má záujem o náhradnú osobnú starostlivosť o maloletého, musí sa nateraz obrátiť na príslušný súd v Rakúsku.

20. S poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je celkom nedôvodné, keďže uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho odvolací súd uznesenie s použitím ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil, včítane záväzného a správneho výroku III. o náhrade trov konania, odvolaním osobitne nenapadnutého.

21. O náhrade trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle § 52 a § 58 CMP s použitím § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom žiaden z účastníkov ani návrh na náhradu trov konania v zmysle § 57 CMP nepodal.

22. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).